

ŻYCIE EWANGELIA

I NIEDZIELA ADWENTU *C* Łk 21,25-28.34-36 *28.11.2021 (535)

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec huk morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą. a gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie. Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie spadł na was znienacka jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym».

Rozpoczyna się nowy rok liturgiczny, cykl C. Wraz z pierwszą niedzielą Adwentu zaczynamy przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego. Czytania liturgiczne tej niedzieli tworzą klimat oczekiwania, ale zarazem działania; atmosferę pokuty, ale też, i radości; zachęcają do czuwania, ale również do wielkiej nadziei, której źródłem jest zapowiedź przyjścia na świat Zbawiciela. To właśnie o Nim mówi najwięcej Ewangelia według Św. Łukasza, który każe nam trwać w aktywnym oczekiwaniu na przyjście Mesjasza. Sędziogo. Perspektywa Bożego sądu jest ważnym horyzontem naszych myśli i działań, czasu Adwentu. Przypomina ona, że ostatecznie liczy się tylko i wyłącznie Bóg.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy pamiętam o tym, że życie na ziemi, to tylko etap w drodze do wieczności? Czy pamiętam, że ja też będę miał swój dzień ostatni, który nazywa się śmiercią? Jak go sobie wyobrażam?

Do wykonania: Każdego dnia, przy rachunku sumienia, będę pamiętał o moim dniu ostatnim. Będę modlił się za bliskich, którzy odeszli z tego świata.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

30.11 (wtorek) Święto św. Andrzeja, Apostoła.

Urodził się w Betsaidzie, mieszkał jednak wraz ze swoim bratem Szymonem Piotrem w Kafarnaum. Obaj byli rybakami. Andrzej był wcześniej uczniem św. Jana Chrzciciela. Ten wskazał przechodzącego nad Jordanem Jezusa, mówiąc "Oto Baranek Boży". Wówczas Andrzej poszedł za Jezusem. Kościół prawosławny nadaje św. Andrzejowi przydomek "Protokleros", tzn. pierwszy powołany. Ewangelie wspominają go kilkakrotnie, natomiast bardzo wiele miejsca poświęcają mu starożytne apokryfy, m.in. "Dzieje Andrzeja" (II/III w.) oraz "Męka Andrzeja" (IV w.). Według tradycji, ok. 65 r. w mieście Patras na Peloponezie aresztował go namiestnik rzymski. Św. Andrzej został skazany na ukrzyżowanie, co poczytywał sobie za

chlubę, bo taka śmierć upodabniała go do samego Chrystusa. Krzyż, na którym umarł Apostoł, był w kształcie litery X, dlatego obecnie jest on nazywany krzyżem św. Andrzeja.

02.12 (czwartek) Wspomnienie bł. Rafała Chylińskiego, prezbitera

Melchior (Rafał) Chyliński, którego liturgiczne wspomnienie obchodzimy 2 grudnia, urodził się w Wysocze koło Poznania w 1694 roku. Po okresie służby wojskowej wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, w którym otrzymał święcenia prezbiteratu w 1717 roku. Pełnił posługę kapłańską w wielu klasztorach. Z miłością Boga łączył heroiczne oddanie się w służbie ubogich, chorych i cierpiących. Zmarł w łagiewnikach koło Łodzi 2 grudnia 1741 roku. Ojca Rafała beatyfikował 9 czerwca 1991 r. św. Jan Paweł II w Warszawie w czasie Mszy św. odprowadzanej w Parku Agrykola.

03.12 (piątek) Wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, prezbitera

Franciszek urodził się 7 kwietnia 1506 r. na zamku Xavier w kraju Basków (Hiszpania). Na studiach teologicznych zapoznał się z bł. Piotrem Favre i św. Ignacym Loyolą. Trzej przyjaciele oraz czterej inni towarzysze złożyli śluby zakonne. Współzałożyciele Towarzystwa Jezusowego udali się potem do Rzymu, gdzie św. Franciszek otrzymał święcenia kapłańskie. 7 kwietnia 1541 r. Święty wyruszył na misje do Indii. Tam w Goa zabrał się energicznie do wygłaszania kazań, katechizacji dzieci i dorosłych, spowiadał, pomagał ubogim. Katechizował również tubylców. Założył dwa kolegia jezuickie. Udał się też do Japonii, gdzie nawrócił ok. 1000 Japończyków. Po powrocie do Indii utworzył nową prowincję zakonną, założył nowicjat zakonu i dom studiów. Umarł w nocy z 2 na 3 grudnia 1552 r. Jego ciało spoczywa w Goa w kościele jezuitów. Pozostawił wiele listów. Do chwały błogostawionych wyniósł go papież Paweł V w 1619 r., a już w trzy lata potem kanonizował Franciszka Ksawerego papież Grzegorz XV. W 1910 r. papież św. Pius X ogłosił św. Franciszka patronem Dzieła Rozkrzewiania Wiary, a w 1927 r. papież Pius XI ogłosił go patronem misji katolickich.

04.12 (sobota) Wspomnienie św. Barbary, męczennicy

Barbara znaczy dosłownie: cudzoziemka. Tradycja chrześcijańska przedstawia ją jako córkę bogatego człowieka pochodzenia greckiego. Żyła w okresie krwawych prześladowań chrześcijan za panowania cesarza rzymskiego Maksymiliana (285-306). W tajemnicy przed ojcem przyjęła chrzest i złożyła ślub dozgonnej czystości. Ojciec zamknął ją w wieży zamkowej i próbował różnymi sposobami zmusić do zmiany decyzji. W czasie jego podróży Barbara kazała wybić dodatkowe, trzecie okno w wieży - na cześć Trójcy Świętej, którą przeżywała w swym sercu. Często Komunia św. umacniała ją duchowo. Chciała zostać wierna Jezusowi do końca. Ojciec, obawiając się o swoją pozycję społeczną i majątek, wydał swoją córkę władzom i osobiście wykonał na niej wyrok śmierci przez ścięcie.

WARTO WIEDZIEĆ

Rekolekcje Adwentowe – rozpoczęliśmy je dzisiaj! Potrwają do przyszłej niedzieli. Poprowadzi je znany już naszej wspólnoty ks. Jakub Włodarczak. Tematem tegorocznych ćwiczeń duchownych ma być znalezienie odpowiedzi na odwieczne pytanie "co jest ważniejsze, BYĆ niż MIEĆ?" Ramowy program: Niedziele (29/11 i 5/12) – Msze Św. z kazaniem rekolekcyjnym o 8:30, 10:00, 12, 19:00; Poniedziałek - Sobota Msze Św. z homilią o 10:00 i 19:00, a po nich nauka rekolekcyjna. Po wieczornej nauce rekolekcyjnej – możliwość adoracji Najświętszego Sakramentu do godz. 21.00.